

voor iedereen

Zonder afscheid

Er was geen laatste keer die wij herkenden. Geen hand die we langer vasthielden, geen woorden die we bewaarden voor het eind. Je ging de deur uit en zei: tot vanavond. En vanavond is nooit gekomen.

Wie zo plotseling achterblijft, heeft niet kunnen oefenen. De wereld kantelde op een gewone dag, tussen de boodschappen en het avondeten, en sindsdien zoeken we naar wat er nog had moeten gebeuren.

We hadden nog zoveel willen zeggen. Dank je. Sorry. Kijk eens. Ik hou van je, zo vaak dat je er moe van werd.

Maar misschien wist je het al. Misschien zat het in alle gewone dagen die we wel hadden. In de koffie die klaarstond, de grap die alleen wij snapten, het berichtje met een gekke foto. Misschien is een leven vol kleine afscheidjes meer waard dan één groot.

Dus zeggen we het nu. Hier, samen, hardop. Dank je. Sorry. Kijk eens wie er allemaal gekomen zijn. Ik hou van je.

Je hoorde het al die tijd. Wij zeggen het nog één keer, voor onszelf.

Lisanne Kors, Voor ik het vergeet

Je mag dit gedicht gebruiken bij een afscheid, met vermelding van de naam van de dichter. voorikhetvergeet.com